

**הצעת חוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה
ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב
2015 ו-2016), התשע"ה-2015**

פרק ה' : חיבור מפעלים לרשת הגז הטבעי

(ב) בפסקה (5), במקום "תוצרת הלול" יבוא "תוצרת הלול, למעט עופות למאכל וחומר רבייה כבדה";

(13) סעיפים 54 ו-55 – בטלים.

תיקון חוק הגבלים
עסקיים

14. בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988¹⁶, בסעיף 3, בפסקה (4) –

(1) בפסקת משנה (ב), בסופה יבוא "ועל הסדר כאמור באותה פסקת משנה שכבילותיו נוגעות לגידול ושיווק בסיטונות של תוצרת חקלאית מגידול מקומי מסוג עופות, אם אחד הצדדים להסדר הוא מי שעוסק בגידול עופות שהוא או אדם קשור אליו מחזיק במשחטה";

(2) בפסקת משנה (ד), אחרי ההגדרה "מגדל" יבוא:

"משחטה" – מיתקן שבו מבוצעות פעולות אלה: שחיטת עופות, מריטת נוצות העוף השחוט והוצאת האברים ממנו";

פרק ה': חיבור מפעלים לרשת הגז הטבעי

תיקון חוק הגז
(בטיחות ורישוי)

15. בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989¹⁷ (בפרק זה – חוק הגז (בטיחות ורישוי)) –

ד ב ר י ה ס ב ר

חסמים אלה מונעים את מימוש פוטנציאל החיסכון הכלכלי לתעשייה הגלום במעבר לצריכת גז טבעי בתעשייה, שנאמד בכ-500 עד 700 מיליון שקלים חדשים בשנה, ופוגעים בכושר התחרותיות של מפעלים קטנים ובינוניים הן בזירה הבין-לאומית והן בשוק המקומי מול המפעלים הגדולים. לאור האמור מוצע לבצע תיקוני חקיקה אשר מטרתם ייעול ההליכים הנוגעים לחיבור מפעלי התעשייה למקטע חלוקת הגז הטבעי. זאת, לצד שמירה על עקרונות של תקינות ובטיחות מיתקני צריכת הגז.

עקרונותיו של ההסדר המוצע מהווים שינוי מהותי להסדר הקיים וקובעים את הסטנדרט הבטיחותי למיתקני גז טבעי לצריכה. סטנדרט זה יחייב את המפעלים המבקשים להתחבר לגז טבעי. בהתאם להסדר המוצע, יחויב המפעל, כתנאי לחיבורו לגז טבעי, לקבל אישור של גוף בודק המעיד כי הוא עומד באותו הסטנדרט. הגוף הבודק הוא גוף המוסמך לבדוק עמידת המפעל בסטנדרט שנקבע בהיבטי השימוש בגז טבעי, בין שהוא מכון התקנים הישראלי כמשמעותו בסעיף 2 לחוק התקנים, התשי"ג-1953 (בפרק זה – מכון התקנים) ובין שהוא גוף מתחום המשפט הפרטי שהוסמך על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות כהגדרתה בחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התשנ"ז-1997 (בפרק זה – הרשות להסמכת מעבדות) והממונה על התקינה, לפי חוק התקנים, התשי"ג-1953 (בפרק זה – חוק התקנים). בצד הסדרים אלה נתונות לרשות הגז הטבעי הסמכויות הנדרשות להורות למפעלים על הפסקת השימוש בגז טבעי במקרה שהמנהל כהגדרתו בחוק הגז (בטיחות ורישוי) (בפרק זה – המנהל) סבר, בעקבות פנייה מנומקת שהועברה אליו בידי אחד מהגורמים המפורטים בתיקון המוצע, כי יש בשימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי לצריכה, משום סכנה בטיחותית לציבור.

מורשה שבחר בו לעניין שיווק תוצרת הלול (בפסקה (1)) וכן בדבר קביעת מכסות לשיווק תוצרת הלול לפי מועדים (בפסקה (5)). מוצע לצמצם סמכות זו כך שקביעה זו תהיה אך ורק לשם הבטחת מנגנוני עקיבות של תוצרת הלול.

לסעיף 14 כצד משלים לתיקונים המוצעים בסעיף 13 מוצע לתקן את חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן – חוק ההגבלים העסקיים). כך שמי שעוסק בגידול עופות למאכל, שהוא או אדם קשור אליו, מחזיק במשחטה, לרבות בעלים של משחטה, לא יחסה תחת הוראות סעיף 3(4) לחוק ההגבלים העסקיים, שלפיהם הסדר העונה על התנאים הקבועים בסעיף לא ייחשב כהסדר כובל. על פי התיקון, על הסדר שצד לו הוא מי שעוסק בגידול עופות וקשור למשחטה כאמור, יחולו ההוראות הכלליות של חוק ההגבלים העסקיים בנוגע להסדרים כובלים.

פרק ה': כללי

בתחילת שנות ה-2000 החלה התעשייה הישראלית לצרוך גז טבעי בכמויות משמעותיות המפחיתות צריכה של דלקים אחרים. מגמת הצריכה של גז טבעי בקרב התעשייה הולכת וגדלה מדי שנה וזאת בשל מחירו הנמוך ביחס לדלקים אחרים, לצד היותו ידידותי יותר לסביבה. בשנת 2015 התעשייה צפויה לצרוך גז טבעי בהיקף של כ-2.1 BCM, ובשנת 2040 הכמות צפויה לגדול ל-3.65 BCM. כיום מעל 80 אחוזים מצריכת הגז הטבעי, על יתרונה בהיבטי החיסכון הכלכלי והסביבתי, מרוכזים בידי תחנות כוח של חברת החשמל, יצרנים פרטיים ומפעלים גדולים המחוברים ישירות למקטע ההולכה. חיבורם של מפעלי תעשייה בינוניים וקטנים למקטע חלוקת הגז הטבעי, עומד בפני חסמים רבים אשר מרבייתם תכנוניים ורגולטוריים.

¹⁶ ס"ח התשמ"ח, עמ' 128; התשע"ה, עמ' 111.

¹⁷ ס"ח התשמ"ט, עמ' 108; התשס"ח, עמ' 128.

(1) בסעיף 1 –

(א) אחרי ההגדרה "גז פחמימני מעובה" יבוא:

"חוק משק הגז הטבעי" – חוק משק הגז הטבעי, התשס"ב–2002¹⁸;

"חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג–1953¹⁹;

(ב) במקום ההגדרה "מיתקן גז לצריכה עצמית" יבוא:

"מיתקן גז טבעי לצריכה" – מיתקן גז המשמש לצריכת גז טבעי, ובכלל זה

לייצור חומרים אחרים מגז טבעי או לייצור אנרגיה תרמית, חשמלית או מכנית, לרבות צנרת המחברת בין המיתקן האמור לבין מיתקני הגז של נותן שירותי הזרמת גז וכן מבנים, מכשירים, אבזרים וציוד קבוע או מיטלטל לאורך אותה צנרת המחברים אליה, ובלבד שמיתקן הגז –

(1) נמצא בשטח שבשליטתו של המחזיק במיתקן;

(2) לא משמש לשימוש ביתי, להחסנה, להובלה, להפצה או לצבירה;

(3) אינו רכב מסחרי כמשמעותו בפקודת התעבורה²⁰, או תחנה לתדלוק כלי רכב;

(4) אינו מיתקן של נותן שירותי הזרמת גז;

"מיתקן גז פחמימני מעובה לצריכה עצמית" – מיתקן גז המשמש לצריכה

עצמית של גז פחמימני מעובה, המפורט בתוספת הראשונה;

"נותן שירותי הזרמת גז" – ספק גז של גז טבעי או מי שקיבל רישיון לפי

פרק ב' לחוק משק הגז הטבעי²¹;

(2) בסעיף 4 –

(א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

לצריכה, שמוצע להגדירו כמיתקן גז המשמש לצריכת גז טבעי, ובכלל זה לייצור חומרים אחרים מגז טבעי או לייצור אנרגיה תרמית, חשמלית או מכנית, לרבות צנרת המחברת בין המיתקן האמור לבין מיתקני הגז של נותן שירותי הזרמת גז וכן מבנים, מכשירים, אבזרים וציוד קבוע או מיטלטל לאורך אותה צנרת המחברים אליה, ובלבד שהמיתקן נמצא בשטח שבשליטתו של המחזיק במיתקן, המיתקן אינו משמש לשימוש ביתי, להחסנה, להובלה, להפצה או לצבירה, שהמיתקן אינו רכב מסחרי כמשמעותו בפקודת התעבורה או תחנה לתדלוק כלי רכב ושאינו מיתקן של נותן שירותי הזרמת גז (בפרק זה – מיתקן גז טבעי לצריכה).

לפסקה (2)

סעיף 4 לחוק הגז (בטיחות ורישוי) קובע חובה לקבלת היתר מאת המנהל, כתנאי להפעלת המיתקנים הקבועים באותו סעיף. סעיף 4 האמור אינו חל לגבי מיתקן גז לצריכה עצמית, כמשמעותו בתוספת הראשונה לאותו חוק כנוסחה כיום. מוצע לקבוע כי סעיף 4 האמור לא יחול גם לגבי

ההסדר המוצע משקף תפיסה של בדיקות, בקרה ופיקוח, שהיא מרוכבת ומותאמת לרמת הסיכון הנמוכה יחסית בתחום הצריכה של גז טבעי, לעומת רמת הפיקוח הנוהגת לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט–1989 (בפרק זה – חוק הגז (בטיחות ורישוי)). בתחום שאינו צריכה או זו הנוהגת בתחום הבטיחות בעבודה לפי פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל–1970 (בפרק זה – פקודת הבטיחות בעבודה), שבמסגרתה השימוש בבודקים מוסמכים מתווסף לסמכויות פיקוח וחקירה של רשויות המדינה.

בהתאם לאמור, מוצע לתקן את חוק הגז (בטיחות ורישוי) ולהוסיף בו את פרק ב' שעניינו מיתקני גז טבעי לצריכה. הפרק המוצע נועד לצורך אסדרת תחום ההפעלה והשימוש במיתקני גז טבעי לצריכה, כמפורט להלן.

סעיף 15 לפסקה (1)

מוצע לתקן את סעיף 1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), ולהוסיף בו מספר הגדרות הנדרשות לעניין האסדרה של תחום ההפעלה והשימוש במיתקן גז טבעי

¹⁸ ס"ח התשס"ב, עמ' 55; התשע"ה, עמ' 40.

¹⁹ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

²⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

”מכון התקנים” – מכון התקנים הישראלי כמשמעותו בסעיף 2 לחוק התקנים;

”הממונה על התקינה” – הממונה על התקינה שמונה לפי סעיף 5 לחוק התקנים;

”הרשות להסמכת מעבדות” – הרשות כהגדרתה בחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות;

”תקן” – הוראות לעניין גז טבעי בתקן ישראלי כמשמעותו בחוק התקנים, המנוי בתוספת הראשונה א, החלות על מיתקן גז טבעי לצריכה.

18. התקנה ושימוש במיתקן גז טבעי לצריכה
לא יתקין אדם מיתקן גז טבעי לצריכה ולא ישתמש בו בגז טבעי, אם לא ניתן לגביו אישור תקינות לפי פרק זה.

78. אישור תקינות למיתקן גז טבעי לצריכה
(א) מי שמעוניין בהפעלה לראשונה של מיתקן גז טבעי לצריכה או בהסבתו של מיתקן לשימוש כמיתקן גז טבעי לצריכה, יפנה אל גוף בודק לצורך קבלת אישור בדבר תקינותו של המיתקן לעניין השימוש בו בגז טבעי (בפרק זה – אישור תקינות).

(ב) הגוף הבודק יבדוק את המיתקן האמור בסעיף קטן (א), בהתאם לתקן ולהוראות לפי סעיף 8יא.

(ג) מצא הגוף הבודק כי מתקיימות במיתקן הגז הטבעי לצריכה הוראות התקן וההוראות לפי סעיף 8יא, ייתן לו אישור תקינות.

(ד) אישור תקינות יינתן לתקופה שנקבעה בתקן או בהוראות לפי סעיף 8יא.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיפים 78 ו-88 המוצעים

מוצע כי מי שמבקש להפעיל לראשונה מיתקן גז טבעי לצריכה או להסב מיתקן לשימוש כמיתקן כאמור, יפנה אל גוף בודק שהוסמך לפי סעיף 8ט המוצע (בפרק זה – גוף בודק), לצורך קבלת אישור תקינות. הגוף הבודק יבדוק את המיתקן בהתאם לתנאי הסמכתו כפי שנקבעו בידי הרשות להסמכת מעבדות ובהתאם לתנאי התקן ולהוראות לפי סעיף 8יא המוצע.

מוצע לקבוע כי במקרה שבו הגוף הבודק ימצא כי התנאים למתן אישור התקינות אינם מתקיימים במיתקן הגז, הוא יודיע על כך למבקש האישור. אם מצא הגוף הבודק כי הוראות כאמור אינן מתקיימות במיתקן שכבר יש לגביו אישור תקינות, יהיה הוא רשאי להתלות את האישור עד לקיום תנאים שיוורה עליהם, לבטלו או לסרב לחדשו, ובמקרה כאמור יהיה מחויב להודיע על החלטתו באופן מיידי לבעל אישור התקינות, למי שמזרים גז למיתקן, ולרשות להסמכת מעבדות (מן הטעם שהיא בעלת תפקיד לעניין בקרת הגופים הבודקים, כמפורט בסעיף 8ט(ד) המוצע).

לסעיפים 78, 88 ו-88 המוצעים

כיום, הממונה על הבטיחות ברשות הגז הטבעי מוגדר כאחראי על הבטיחות גם במקטע ”הפנים-מפעלי”. בהתאם למוצע, תוטל האחריות על ביצוע חיבור בטיחותי על הגורם העסקי שהוא צרכן הגז, אשר לא יוכל להתקין מיתקן גז טבעי לצריכה ולא יוכל להשתמש בו בגז טבעי, אלא לאחר שקיבל אישור בדבר תקינות המיתקן מגוף בודק שהוסמך לפי סעיף 8ט המוצע (בפרק זה – אישור תקינות). מטרת ההצעה לאפשר התמקצעות של גורם ייעודי לתחום הבקרה והבדיקה של מיתקני גז טבעי לצריכה, על סמך תקנים והוראות הנקבעים לפי חוק, תוך האצת ההליכים הכרוכים באישור מיתקנים כאמור.

בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי על המפעל תוטל חובה לקבל אישור תקינות או אישור תקינות זמני כתנאי להתקנת מיתקן גז טבעי לצריכה ושימוש בגז טבעי בו וכן לקבוע איסור על מי שמזרים גז, להזרים גז טבעי למיתקן כאמור שאין לגביו אישור תקינות תקף. בנוסף, מוצע להחיל על בעלים או על מחזיק של מיתקן גז טבעי לצריכה חובת אחזקה תקינה של מיתקן גז טבעי לצריכה, בדומה לחובה הקבועה כיום בסעיף 7 לחוק הגז (בטיחות ורישוי).

(ה) מצא גוף בודק כי הוראות התקן או ההוראות לפי סעיף 8יא אינן מתקיימות במיתקן האמור בסעיף קטן (א), יודיע למבקש האישור, בהודעה מנומקת בכתב, כי הוא דוחה את הבקשה למתן אישור התקינות.

התליית אישור תקינות, ביטולו או סירוב לחדשו

ה8. (א) מצא גוף בודק כי הוראות התקן או ההוראות לפי סעיף 8יא אינן מתקיימות במיתקן גז טבעי לצריכה אשר יש לגביו אישור תקינות, רשאי הוא להתלות את האישור עד לקיום תנאים שיוורה עליהם, לבטלו או לסרב לחדשו.

(ב) על החלטתו לפי סעיף קטן (א) ימסור הגוף הבודק, באופן מייד, הודעה בכתב לבעל אישור התקינות, לנותן שירותי הזרמת גז המזרים גז טבעי למיתקן ולרשות להסמכת מעבדות; בהודעה האמורה יציין הגוף הבודק את הטעמים להחלטתו.

אישור תקינות זמני

18. (א) גוף בודק רשאי לתת אישור תקינות זמני למי שהגיש בקשה לחידוש אישור תקינות, אף אם אינו עומד בתנאים למתן אישור התקינות לפי פרק זה, ובלבד שמצא כי אין בשימוש בגז טבעי במיתקן משום סכנה לבטיחות הציבור (בפרק זה – אישור תקינות זמני).

(ב) אישור תקינות זמני יינתן לתקופה שיקבע הגוף הבודק, בשים לב לליקויים שמצא, ורשאי הגוף הבודק להאריך את התקופה האמורה לתקופות נוספות ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על ארבעה חודשים.

(ג) לעניין סעיף זה, "בקשה לחידוש אישור תקינות" – בקשה לחידוש של אישור תקינות שהוגשה לגוף בודק בתוך שנה ממועד פקיעתו של אישור תקינות קודם.

אחזקה תקינה ובטוחה של מיתקן גז טבעי לצריכה

18. בעל ומחזיק של מיתקן גז טבעי לצריכה, יחזיקו את המיתקן ויפעילו אותו באופן תקין ובטוח.

איסור אספקת גז טבעי למיתקן שאין לגביו אישור תקינות

ח8. לא יזרים אדם גז טבעי למיתקן גז טבעי לצריכה שאין לגביו אישור תקינות תקף, אלא במסגרת בדיקה מקדימה הכוללת הזרמת גז בהתאם להוראות התקן או להוראות לפי סעיף 8יא.

הסמכת גופים בודקים

ט8. (א) בדיקות שגוף בודק מבצע לפי פרק זה, יראו אותן כאילו נקבע לגביהן לפי סעיף 5(1) לחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, כי הרשות להסמכת מעבדות תיתן לגביהן הסמכה כאמור בסעיף קטן (ב).

ד ב ר י ה ס ב ר

לבקשת האישור הנוכחית. אישור תקינות זמני יוכל להינתן לתקופה כוללת שלא תעלה על ארבעה חודשים.

לסעיף 8ט המוצע

הרשות להסמכת מעבדות היא התאגיד הסטטוטורי האחראי במדינת ישראל על הסמכה מקצועית של גופים בודקים העוסקים בעבודת מעבדה בהתאם לתקנים, לתקנות, למפרטים או למסמכי ייחוס אחרים, והיא פועלת בהתאם לסטנדרטים בין-לאומיים.

לסעיף 18 המוצע

לפי המוצע, גוף בודק יוכל לתת אישור מוגבל בתקופתו לשימוש בגז טבעי במיתקן גז לצריכה (בפרק זה – אישור תקינות זמני), אם במסגרת בדיקתו השתכנע כי למרות שלא התקיימו התנאים למתן האישור, אין בשימוש בגז טבעי במיתקן משום סכנה לבטיחות הציבור. אישור כאמור יוכל להינתן בעניינו של מיתקן גז לצריכה שהיה לגביו אישור תקינות תקף, לרבות אישור שפקע במהלך השנה שקדמה

(ב) הרשות להסמכת מעבדות תסמיך גופים לבדוק מיתקני גז טבעי לצריכה, לתת אישורי תקינות ואישורי תקינות זמניים, לחדש אישורי תקינות ולאשר מפרטים בעניין מיתקני גז טבעי לצריכה, בהתאם להוראות התקן ולהוראות לפי סעיף 8יא.

(ג) על הסמכת הגופים כאמור בסעיף קטן (ב) יחולו ההוראות לפי חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, בשינויים המחויבים, בהתאם לאמות המידה והתקנים הבין-לאומיים החלים על פעילות הרשות להסמכת מעבדות.

(ד) גוף שהוסמך בידי הרשות להסמכת מעבדות לפי סעיף קטן (ב), לא ישמש גוף בודק לפי פרק זה אלא לאחר שאושר לעניין זה בידי הממונה על התקינה לפי סעיף 12(א) לחוק התקנים.

(ה) הרשות הלאומית להסמכת מעבדות תבצע בקרה על פעילותם של גופים בודקים שהוסמכו על ידה, לעניין עמידתם בתנאי הסמכתם, לרבות באמצעות ביצוע בדיקות מדגמיות לגבי אופן מילוי תפקידם.

(ו) על אף האמור בסעיף זה, יראו את מכון התקנים לעניין פרק זה כגוף בודק לכל עניין הקבוע בתקן, ובלבד שלעניין הוראות שנקבעו לפי סעיף 8יא לגבי בדיקות וביצוע, יוסמך בידי הרשות להסמכת מעבדות כגוף בודק, והסמכויות לפי סעיפים קטנים (א), (ב), (ג) ו-(ה) יהיו נתונות לרשות להסמכת מעבדות ביחס למכון התקנים, לגבי ההוראות האמורות בלבד.

(א) סבר המנהל בעקבות פנייה מנומקת בכתב שהועברה אליו בידי גורם מוסמך, כי יש בשימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי לצריכה, משום סכנה לבטיחות הציבור, רשאי המנהל –

סמכות המנהל לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה 8.

ד ב ר י ה ס ב ר

לרבות באמצעות ביצוע בדיקות מדגמיות לגבי אופן מילוי תפקידם, כמקובל בפעולת הרשות להסמכת מעבדות לגבי גופים המוסמכים על ידה.

עוד מוצע כי מכון התקנים, שהוא התאגיד הסטטוטורי בעל המומחיות לבדיקת דרישות שנקבעו בתקנים, ישמש גוף בודק לכל עניין הקבוע בתקן. יובהר כי מכון התקנים לא יהיה צריך באישורה של הרשות להסמכת מעבדות ובאישורו של הממונה על התקינה כאמור לעיל לעניין בדיקת העמידה בתקן, זאת בהתאם למעמדו לפי חוק התקנים. בצד זאת, לעניין הוראות שאינן כלולות בתקן שעניינן בדיקות וביצוע, ככל שנקבעו בידי השר בהתאם לסעיף 8יא המוצע, יוסמך המכון בידי הרשות להסמכת מעבדות כגוף בודק וסמכויותיה לפי סעיף זה יחולו גם לגביו באותם עניינים.

לסעיף 8 י המוצע

בהתאם לאמור בסעיף 15(2) להצעת החוק, מבוטלות סמכויותיו הקיימות של המנהל לעניין פיקוח על בטיחות מיתקנים ואישורם, וחקירה על הפרות החוק הנוגעות לבטיחות מיתקנים כאמור. עם זאת, במקרה שבו יקבל

מוצע לקבוע כי הרשות להסמכת מעבדות תסמיך גופים בודקים שתפקידם יהיה בדיקת מיתקני גז טבעי לצריכה, מתן אישורי תקינות ואישורי תקינות זמניים, חידוש אישורי תקינות, אישור מפרטים בעניין מיתקן גז טבעי לצריכה וכן עריכת בדיקות תקופתיות כאמור בסעיף 8טו(ב) המוצע. מוצע כי על הסמכתם של הגופים הבודקים יחולו ההוראות לפי חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, בשינויים המחויבים ואמות המידה והתקנים הבין-לאומיים החלים על פעילות הרשות להסמכת מעבדות.

לשם הסמכת הגוף הבודק לבדוק, בין השאר גם התאמה לתקן, בדומה לסמכות מכון התקנים, מוצע כי גופים שהוסמכו על ידי הרשות להסמכת מעבדות כאמור יהיו צריכים גם אישור של הממונה על התקינה לפי סעיף 12(א) לחוק התקנים. בכך יידמה מעמדו של הגוף הבודק כגוף הרשאי לבדוק התאמת מצרך לתקן לזה של מכון התקנים, בפרט לעניין מעמדן הראייתי של תעודות הבדיקה שייתן הגוף הבודק.

גופים בודקים יהיו נתונים לבקרה של הרשות להסמכת מעבדות, לעניין עמידתם בתנאי הסמכתם,

(1) לתת לבעל אישור התקינות של המיתקן (בסעיף זה – בעל האישור) כל הוראה הנדרשת לדעתו למניעת הסכנה לבטיחות הציבור משימוש בגז טבעי במיתקן, ובכלל זה להורות לו על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן;

(2) ליתן הוראה למכון התקנים או לגוף בודק אחר לבצע בדיקת תקינות של המיתקן, ובלבד שמכון התקנים או הגוף הבודק האמור אינו מי שנתן את אישור התקינות של המיתקן התקף באותה עת (בסעיף זה – מבצע הבדיקה).

(ב) הורה המנהל על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן לפי סעיף קטן (א), יראו את אישור התקינות של המיתקן כאישור שבוטל באותו מועד.

(ג) נתן המנהל הוראה למבצע הבדיקה כאמור בסעיף קטן (א)(2), יחולו הוראות אלה:

(1) מצא מבצע הבדיקה כי המיתקן אינו עומד בתנאי בדיקת התקינות, רשאי הוא להתלות את אישור התקינות עד לקיום תנאים שיורה עליהם, לבטל את האישור או לתת לגבי המיתקן אישור תקינות זמני;

(2) על החלטה לפי פסקה (1) יודיע מבצע הבדיקה לבעל האישור, למחזיק המיתקן ולרשות להסמכת מעבדות.

(ד) הורה המנהל על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן לפי סעיף זה או שהחליט מבצע הבדיקה להתלות או לבטל אישור תקינות לפי סעיף זה, יודיעו על כך המנהל או מבצע הבדיקה, לפי העניין, באופן מיידי לבעל האישור ולנותן שירותי הזרמת גז המזרים גז טבעי למיתקן.

(ה) לעניין סעיף זה –

“בדיקת תקינות” – בדיקה של התקיימות התנאים למתן אישור תקינות;

“גורם מוסמך” – אחד מאלה:

(1) גוף בודק;

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע כי במקרה שבו יחליט המנהל על הפסקת השימוש במיתקן בגז טבעי, יראו את אישור התקינות של המיתקן כאישור שבוטל באותו מועד. אם מצא הבודק כי השימוש במיתקן לא עומד בבדיקת התקינות, הבודק יודיע על התליית האישור, ביטולו או הפיכתו לזמני בהתאם לעניין ויודיע על כך לבעל אישור התקינות של המיתקן, למחזיק במיתקן, ולרשות להסמכת מעבדות.

המנהל פנייה של גורם מוסמך שלפיה מיתקן גז טבעי לצריכה מהווה סכנה לבטיחות הציבור, הוא יהיה רשאי להורות על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן או על ריקונו או לתת כל הוראה אחרת הנדרשת לטעמו של למניעת הסכנה. לחלופין, בהמשך לפניית גורם מוסמך כאמור, יהיה רשאי המנהל להורות למכון התקנים או לגוף בודק אחר לבצע בדיקת תקינות בהקדם האפשרי, ובלבד שהמכון והגוף הבודק אינם אלה שנתנו את אישור התקינות התקף באותה עת למיתקן.

- (2) נותן שירותי הזרמת גז;
- (3) מהנדס הרשות המקומית שבשטחה נמצא המיתקן;
- (4) ממונה כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993²²;
- (5) הרשות להסמכת מעבדות;
- (6) מפקח, כהגדרתו בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970²³;
- (7) מפקח עבודה, כמשמעותו בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954²⁴, שמונה לפקח על בטיחות בעבודה לפי החוק האמור;
- (8) הממונה על התקינה.

8יא. (א) לא נקבעו בתקן הוראות בנושאים המפורטים להלן, יקבע השר הוראות בנושאים אלה, בהתייעצות עם שר הכלכלה:

קביעת הוראות בנושאים שלא נקבעו בתקן

- (1) תנאי הסמכתם של גופים בודקים, תקופת התוקף של הסמכתם ותנאים לביטולה, ככל שאינם מוסדרים בהוראות לפי חוק הרשות להסמכת מעבדות;
- (2) סוגי הבדיקות שיש לבצע לצורך מתן אישורים לפי פרק זה;
- (3) מסמכים שבעל אישור התקינות חייב בשמירתם, ובכלל זה תיעוד בדיקות שעליו לבצע לפי כל דין;
- (4) תקופת תוקפו של אישור תקינות.

(ב) לא נמסרה עמדת שר הכלכלה לעניין קביעת ההוראות לפי סעיף קטן (א) בתוך 21 ימים מיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות לפי הסעיף הקטן האמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

לאישור הצעת החוק בקריאה שנייה ושלישית התקן האמור יהיה מוכן ויתפרסם ושם התקן יוכנס לתוספת הראשונה א' המוצעת.

מוצע לקבוע כי השר יקבע הוראות בעניינים המפורטים להלן, ככל שלא נקבעו בתקן כמשמעותו דלעיל: תנאי הסמכתם של גופים בודקים מוסמכים, ככל שאינם מוסדרים בהוראות לפי חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות; סוגי הבדיקות שיתקיימו לצורך מתן אישורי תקינות ואישורי תקינות זמניים; מסמכים שמפעיל מיתקן גז טבעי לצריכה חייב בשמירתם; תקופת תוקפם של אישורי תקינות.

לסעיף 8יא המוצע

בהתאם לסעיפים 78 ו-18 המוצעים, בדיקתו של מיתקן גז טבעי לצריכה תיעשה בהתאם לתקן ולהוראות לפי סעיף 8יא המוצע. בהתאם לסעיף 8ב המוצע, "תקן" – הוראות לעניין גז טבעי בתקן ישראלי כמשמעותו בחוק התקנים, המנוי בתוספת הראשונה א' המוצעת, החלות על מיתקן גז טבעי לצריכה. שר התשתיות רשאי בצו לשנות את התוספת הראשונה א' שבה מעוגן התקן. ייתכן כי הוראות אלה יהיו כלולות במספר תקנים. יצוין כי כיום נמצא בהכנה תקן ישראלי לעניין גז טבעי ונכון למועד פרסום הצעת החוק הוא טרם פורסם. הכוונה היא שעד

²² ס"ח התשנ"ג, עמ' 28.

²³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337.

²⁴ ס"ח התשי"ד, עמ' 202.

תיקון התוספת הראשונה א'	יב. השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה א'; לא נמסרה עמדת שר הכלכלה בתוך 21 ימים מיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות.
אי-תחולה של הוראות על מיתקני גז טבעי לצריכה	יג. הוראות סעיפים 5, 6 ו-22 עד 24 לא יחולו לעניין מיתקני גז טבעי לצריכה.
סייג לתחולה	יד. הוראות פרק זה לא יחולו על מיתקן גז טבעי לצריכה שהוזרם אליו גז טבעי לפני יום התחילה מבעל רישיון לפי סעיף 102 לחוק משק הגז הטבעי.
הוראות מעבר	טו. (א) על אף הוראות סעיפים 8ג ו-8ח –

(1) לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה שלפני יום התחילה הוזרם אליו גז טבעי, ושלחלק המיתקן שהוא צנרת ניתן לפני אותו מועד היתר בכתב לפי סעיף 4 כנוסחו ערב יום התחילה, יחולו הוראות אלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 8 יד המוצע

באזור העיר ערד קיימת אספקה של גז טבעי כבר שנים רבות. בהתאם להוראות סעיף 102 לחוק משק הגז הטבעי, יש שני בעלי רישיונות המספקים גז טבעי לעיר. ההוראה המוצעת המסייגת את תחולת פרק ב'1 המוצע על מיתקנים שהוזרם אליהם גז לפני תחילתו של חוק זה (בפרק זה – יום התחילה) מאותם בעלי רישיונות, תעמוד בתוקפה עד למועד שבו יאזל הגז במאגר הסמוך לעיר. המאגר מיתדלדל והאספקה ממנו צפויה להסתיים בשנים הקרובות. לא ניתן להאריך את תקופת הרישיונות האמורים לאחר תום אספקת הגז הטבעי. מאחר שמדובר במעט מאוד מיתקנים הצורכים גז טבעי בערד, ולא מדובר בשימוש ביתי, וצריכתם לפי הסדר זה צפויה להסתיים בקרוב, וכדי שלא ליצור הכבדה מיותרת על צרכנים אלה המחוברים לגז כבר שנים רבות, מוצע כאמור שלא להחיל עליהם את ההסדר שבפרק ב'1 המוצע.

לסעיף 8 טו המוצע

מוצע לקבוע הוראות מעבר לעניין פרק ב'1 המוצע, כדלקמן:

לסעיף קטן (א)

כדי שלא לפגוע בפעילותם של מפעלים המחוברים כיום לגז טבעי ובתוכם מפעלים אשר קיבלו היתר לפני כניסתם לתוקף של תיקוני החקיקה המוצעים, מוצע לדחות את המועד שבו יוחל על אותם מיתקנים ההסדר המצריך אישור תקינות לפי פרק ב'1 המוצע, כמפורט להלן:

לפסקה (1)

לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה שלפני יום התחילה הוזרם אליו גז טבעי ושלחלק המיתקן שהוא צנרת,

הוראות כאמור ייקבעו בהתייעצות עם שר הכלכלה, ואולם במקרה שבו שר הכלכלה לא מסר את עמדתו בנושאים האמורים בתוך 21 ימים מיום שהועברה אליו פניית שר התשתיות בעניין, יראו בחובת ההתייעצות כחובה שקוימה.

לסעיף 8 יג המוצע

בסעיף 15(2) להצעת החוק נקבע כי סעיף 4 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), המחיל חובה לקבלת היתר מאת המנהל כתנאי להפעלת המיתקנים הקבועים באותו סעיף, לא יחול לגבי מיתקן גז טבעי לצריכה. בהתאם לתפיסת הפיקוח העומדת ברקע סעיף 15(2) האמור, מוצע לקבוע כי הוראת סעיף 5 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), שעניינה הפסקת פעולה של מיתקן גז בידי המנהל והוראת סעיף 6 לחוק האמור, שעניינה תוקף הוראות בטיחות שנתן המנהל לפי סעיף 5 לאותו חוק, לא יחולו על מיתקן גז טבעי לצריכה. הסעיפים האמורים מוחלפים בסמכות המנהל הקבועה בסעיף 8 המוצע. כמו כן, מוצע כי הוראות סעיפים 22 עד 24 לחוק הגז (בטיחות ורישוי) לא יחולו על מיתקן גז טבעי לצריכה. עניינה של הוראת סעיף 22 האמורה במתן סמכויות חקירה שמטרתן הבטחת ביצוע ההוראות לפי החוק האמור. סעיפים אלה מוחלפים במנגנון שונה המתבסס על החובה לקבל אישור של גוף בודק, המצוי כשלעצמו, לעניין פעולתו כגוף בודק, תחת הסמכתה של הרשות להסמכת מעבדות, ובקרה על ידה כפי שהוסבר לעיל, וכן מתבסס על הפיקוח על המסמכים שיערך על ידי פקחי משרד הכלכלה, כפי שיוסבר להלן. כאמור לעיל, מנגנון זה של בדיקות, בקרה ופיקוח הוא מנגנון מרוכך שנקבע עקב הערכת הסיכון הנשקפת מצריכת גז טבעי אצל צרכני קצה.

(א) לגבי חלק המיתקן שהוא צנרת שקיבל היתר כאמור – יחולו הוראות פסקה (2);

(ב) לגבי שאר חלקי המיתקן שאין להם ערב יום התחילה היתר כאמור או אישור תקף מאת מכון התקנים שניתן בהתאם לדרישות לפי פרט (2) לתוספת השלישית – ניתן יהיה להשתמש בהם בגז טבעי ולהזרים אליהם גז טבעי ללא צורך באישור תקינות, עד תום שלוש שנים מיום התחילה;

לעניין זה, "חלק המיתקן שהוא צנרת" – החלק של מיתקן גז טבעי לצריכה שהוא הצנרת המחברת בינו לבין מיתקני הגז של נותן שירותי הזרמת גז;

(2) לעניין חלק של מיתקן גז טבעי לצריכה שניתן לגביו לפני יום התחילה היתר בכתב לפי סעיף 4 בנוסחו ערב יום התחילה או שיש בידיו לפני יום התחילה אישור תקף מאת מכון התקנים – ניתן יהיה להשתמש בחלק המיתקן האמור בגז טבעי ולהזרים אליו גז טבעי בלא צורך באישור תקינות, עד תום שמונה שנים מיום התחילה;

(3) מתום שנתיים מיום התחילה, לא ישתמש אדם במיתקן גז טבעי לצריכה כאמור בפסקה (2) ולא יזרים אליו גז טבעי אם לא ניתן לגבי המיתקן אישור בדיקה תקופתית של גוף בודק שלפיו הוא עומד בדרישות לפי התוספת השלישית; אישור בדיקה תקופתית יהיה בתוקף לשנתיים או לתקופה ארוכה יותר שתיקבע בהוראות התקן או בהוראות לפי סעיף 8 היא לגבי בדיקות תקופתיות, ככל שתיקבע.

ד ב ר י ה ס ב ר

בחלק המיתקן האמור בגז טבעי ולהזרים אליו גז טבעי, בלא צורך בקבלת אישור תקינות, עד תום שמונה שנים מיום התחילה. במהלך תקופה זו תהיה חובה לערוך בדיקות תקופתיות, כפי שיפורט להלן.

במטרה להבטיח את המשך פעילותם התקינה והבטיחותית של המפעלים האמורים בפסקה (2), מוצע להחיל על המפעלים האמורים בפסקה האמורה חובה לקיים בדיקות תקופתיות. בהתאם למוצע, מתום שנתיים מיום התחילה לא יהיה ניתן להשתמש במיתקן צריכה לפי הפסקה האמורה או להזרים אליו גז טבעי, אם לא ניתן לגביו אישור בדיקה תקופתית של גוף בודק, שלפיו הוא עומד בדרישות לפי התוספת השלישית המוצעת.

כהגדרתו בסעיף המוצע, ניתן לפני אותו מועד היתר בכתב לפי סעיף 4 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), יחולו ההוראות האלה: לגבי חלק המיתקן שהוא צנרת שקיבל היתר כאמור, יחולו הוראות פסקה (2) להלן; לגבי שאר חלקי המיתקן שאין להם ערב יום התחילה היתר כאמור או אישור תקף מאת מכון התקנים – יהיה ניתן להשתמש בהם בגז טבעי ולהזרים אליהם גז טבעי בלא צורך באישור תקינות, עד תום שלוש שנים מיום התחילה.

לפסקאות (2) ו-(3)

לעניין חלק של מיתקן גז טבעי לצריכה שניתן לגביו לפני יום התחילה היתר בכתב לפי סעיף 4 לחוק האמור בנוסחו ערב יום התחילה או שיש בידיו לפני יום התחילה אישור תקף מאת מכון התקנים – יהיה ניתן להשתמש

(ב) בתקופה שמיום התחילה עד תום שמונה שנים מהמועד האמור, הסמכה של גוף בודק לפי סעיף 8ט תכלול גם הסמכה לביצוע בדיקה תקופתית ולמתן אישור על כך בהתאם להוראות סעיף קטן (א)3).

(ג) הוראות סעיף 8 יחולו לגבי מיתקנים כאמור בסעיף קטן (א), בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בתקופה שמיום התחילה עד תום חצי שנה ממועד התחילה האמור בסעיף 21 לחוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2015 ו-2016), התשע"ה-2015 (בסעיף זה – חוק התכנית הכלכלית), רשאי המנהל ליתן הוראה למכון התקנים לבצע בדיקה לפי סעיף 8(א)2, גם אם הוא הגוף שנתן את אישור התקינות התקף באותה עת כאמור באותו סעיף.

(ד) בתקופה שמיום התחילה עד מועד התחילה האמור בסעיף 21 לחוק התכנית הכלכלית, יחולו הוראות אלה:

(1) על אף האמור בסעיף 8ט –

(א) מכון התקנים ישמש גוף בודק לעניין פרק זה;

(ב) בביצוע תפקידיו יפעל מכון התקנים בהתאם להוראות התקן ולהוראות לפי סעיף 8יא או בהתאם לדרישות לפי התוספת השלישית, לפי העניין;

(ג) דחה השר את מועד התחילה האמור בסעיף 21(א) לחוק התכנית הכלכלית, בהתאם להוראות סעיף 21(ב) לחוק האמור, רשאי השר לקבוע גופים נוספים אשר ישמשו גופים בודקים לעניין פרק זה עד מועד התחילה הנדחה האמור, בהתאם לתנאים שיקבע;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ב)

לתת הוראה למכון התקנים לבצע בדיקה לפי סעיף 8(א)2 המוצע, גם אם הוא הגוף שנתן את אישור התקינות התקף באותה עת לאותו מיתקן.

לסעיפים קטנים (ד) ו-(ה)

מוצע לקבוע הוראות מעבר לתקופה שמיום התחילה עד מועד התחילה של סעיף 8ט (בפרק זה – תקופת הביניים), כמפורט להלן:

כדי שלא לעכב את תהליך הסבת המפעלים לשימוש בגז טבעי בתקופה שעד להסמכתם של גופים בודקים בהתאם לסעיף 8ט המוצע, מוצע לקבוע שבתקופת הביניים מכון התקנים ישמש גוף בודק. ככל שהשר יחליט להאריך את מועד התחילה הקבוע בסעיף 21(א) להצעת החוק בהתאם לסעיף 21(ב) להצעת החוק, יהיה השר רשאי לקבוע גופים נוספים אשר ישמשו גופים בודקים לעניין

מוצע לקבוע כי בתקופה שמיום התחילה עד תום שמונה שנים מהמועד האמור, הסמכה של גוף בודק לפי סעיף 8ט המוצע תכלול גם הסמכה לביצוע בדיקה תקופתית ולמתן אישור על כך בהתאם להוראות סעיף קטן 8ט(א)3 המוצע.

לסעיף קטן (ג)

מוצע לקבוע כי סעיף 8 המוצע, שעניינו סמכות המנהל לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה, יחול גם לגבי מיתקנים כאמור בסעיף 8ט(א) דלעיל בתקופת המעבר. ואולם על אף האמור בסעיף 8(א)2, מוצע כי בתקופה שמיום התחילה עד תום חצי שנה ממועד התחילה של סעיף 8ט המוצע הקבוע בסעיף 21 להצעת החוק (בפרק זה – מועד התחילה של סעיף 8ט), יהיה המנהל רשאי

(2) בדיקות שמבצע גוף בודק למיתקן גז טבעי לצריכה יתבצעו בהתאם לדרישות לפי התוספת השלישית, והגוף הבודק ייתן אישור תקינות או אישור תקינות זמני, לפי העניין, למיתקן שהתקיימו בו הדרישות האמורות ושניתן לגביו אישור של רשות הכבאות וההצלה כמשמעותה בחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב-2012²⁵;

(3) אישור תקינות שניתן בהתאם לפסקה (2) יהיה תקף לשנתיים או לתקופה ארוכה יותר שנקבעה בתקן או בהוראות שקבע השר לפי סעיף 8יא, וניתן לשוב ולחדשו, ואולם סך כל התקופה המצטברת של אישורים כאמור לא תעלה על שמונה שנים.

(ה) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, ולאחר שנתן אפשרות לבעלי רישיונות חלוקת גז טבעי, לגופים העוסקים בשיווק גז טבעי, להתאחדות התעשיינים, לרשות להסמכת מעבדות ולמכון התקנים להשמיע את עמדתם, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השלישית; לא נמסרה עמדת שר הכלכלה בתוך 21 ימים מהיום שפנה אליו השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות²⁶;

(4) בתוספת הראשונה, בכל מקום, במקום "מיתקן גז" יבוא "מיתקן גז פחמימני מעובה";

(5) אחרי התוספת הראשונה יבוא:

"תוספת ראשונה א"

(סעיף 8ב – להגדרה "תקן")²⁷;

(6) אחרי התוספת השנייה יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

לגורמים המנויים בהצעת החוק להשמיע את עמדתם, יהיה רשאי לשנות בצו את התנאים המפורטים בתוספת השלישית המוצעת.

לפסקה (4)

מוצע לקבוע כי התוספת הראשונה לחוק הגז (בטיחות ורישוי), שבמסגרתה מוגדר מיתקן גז לצריכה עצמית, תתוקן כך שייקבע בה כי היא חלה לעניין מיתקן גז פחמימני מעובה. תיקון זה נועד להבהיר שהתוספת חלה לגבי גז פחמימני מעובה ולא לגבי גז טבעי. תוכן התוספת לא השתנה.

לפסקה (5)

מוצע לקבוע את התוספת הראשונה א' שבה ייקבע התקן, כהגדרתו בסעיף 8ב לפק ב' המוצע.

לפסקה (6)

מוצע לקבוע את התוספת השלישית, אשר במסגרתה מפורטות הדרישות שלפיהן ייערכו הבדיקות התקופתיות

פרק ב'1 עד מועד התחילה הנדחה האמור ולקבוע תנאים בעניין זה.

מוצע לקבוע כי בתקופת הביניים, בדיקות שמבצע גוף בודק למיתקן גז לצריכה, יתבצעו בהתאם לדרישות לפי התוספת השלישית המוצעת. בתקופה האמורה, גוף בודק ייתן אישור תקינות למי שהתקיימו בו הדרישות האמורות ושניתן לגביו אישור של רשות הכבאות וההצלה, כמשמעותה בחוק הרשות הארצית לכבאות והצלה, התשע"ב-2012. ההסדר הנוגע לחובת אישורה של רשות הכבאות וההצלה יבוא לסיומו עם החלת הסדר הקבע שייקבע על ידי שר התשתיות בתקנות. לפיכך אין צורך בהסדרת הנושא לתקופה שלאחר מכן.

אישור שניתן בתקופת הביניים בהתאם לאמור לעיל, יעמוד בתוקפו לשנתיים או לתקופה ארוכה יותר שנקבעה בתקן או בהוראות לפי סעיף 8יא המוצע, ובלבד שסך התקופה המצטברת של אישורים שיינתנו לפי פסקה זו לא תעלה על שמונה שנים. מוצע לקבוע כי שר התשתיות, בהתייעצות עם שר הכלכלה, ולאחר שניתנה אפשרות

²⁵ ס"ח התשע"ב, עמ' 702.

”תוספת שלישית”

(סעיף 8ט)

(1) הדרישות המפורטות במסמכים שלהלן, המפורסמים באתר האינטרנט של משרד התשתיות הלאומית, האנרגיה והמים:

Industrial Gas Installation Directive (IGID) Revision 8 (א)

(מיום 1.12.2014);

;Compressed Natural Gas Directive, Revision P1 (ב)

(2) הדרישות המפורטות ב־SII GUIDELINES FOR THE APPROVAL of

INDUSTRIAL APPLIANCE to NG System המפורסם באתר האינטרנט של

מכון התקנים הישראלי.”

16. בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש”ל–1970, אחרי סעיף 200 יבוא: תיקון פקודת הבטיחות בעבודה

”סימן ג’ 1: אישורים לעניין מיתקני גז טבעי לצריכה

אישורים לעניין מיתקני גז טבעי לצריכה
200א. תופש מפעל המחזיק במיתקן גז טבעי שהוראות פרק ב’ 1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ”ט–1989²⁶ חלות עליו, ישמור את האישורים הנדרשים כתנאי לשימוש בגז טבעי במיתקן בהתאם לפרק ב’ 1 האמור, ויציג אותם למפקח או למי שמפקח העבודה הראשי הסמיכו לעניין זה, לפי דרישתם.”

17. בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי”ד–1954, אחרי סעיף 8א יבוא: תיקון חוק ארגון הפיקוח על העבודה

”תחולה על מיתקני גז טבעי לצריכה
8א1. מפקח עבודה רשאי להפעיל את סמכויותיו לפי סעיפים 6 ו-8 לעניין שימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי שהוראות פרק ב’ 1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ”ט–1989, חלות עליו, וזאת בנוגע לחובותיו של המחזיק במיתקן לפי סעיף 200א לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש] התש”ל–1970.”

ד ב ר י ה ס ב ר

לרמת הסיכון הנמוכה יחסית בתחום הצריכה של גז טבעי, זאת לעומת רמת הפיקוח הנוהגת לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי) ביחס לתחומים שאינם נכנסים לגדר צריכה.

סעיף 17 מוצע לתקן את חוק ארגון הפיקוח על העבודה ולקבוע כי לעניין שימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי לצריכה לפי פרק ב’ 1 המוצע, סמכותו של מפקח עבודה לפי סעיפים 6 ו-8 לחוק האמור (הסמכות למתן צווי בטיחות וצווי שיפור) תחול רק בנוגע לפיקוח על החובה הקבועה בתיקון המוצע לפקודת הבטיחות בעבודה (החובה לעניין המסמכים ששמירתם נדרשת כתנאי לשימוש בגז טבעי במיתקן בהתאם לפרק ב’ 1 המוצע). עם זאת, ככל שחלק מן המיתקן הוא כלי הטעון בדיקה לפי פקודת הבטיחות בעבודה, אין בתיקון המוצע כדי לגרוע מסמכותו של מפקח עבודה להוציא צווים בעניינו של הכלי הטעון בדיקה.

ולפיהן יפעל מכון התקנים בתקופת הביניים, כמפורט בדברי ההסבר לסעיף 8ט המוצע.

סעיף 16 מוצע להסמיך את מפקחי מינהל הבטיחות בעבודה הפועלים בהתאם לפקודת הבטיחות בעבודה ובהתאם לחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי”ד–1954 (בפרק זה – חוק ארגון הפיקוח על העבודה), כך שיוכלו, במסגרת פעילויות הפיקוח המבוצעות על ידם במפעלים, לבדוק גם את קיומם של אישורים הנדרשים כתנאי לשימוש במיתקן גז טבעי לצריכה לפי פרק ב’ 1 המוצע, בידי תופש מפעל המחזיק במיתקן גז טבעי לצריכה. יודגש כי בדיקתם של המפקחים כאמור היא בדיקת מסמכים בלבד.

ההסדר המוצע, שלפיו בדיקותיהם של המפקחים על העבודה במפעלים נועדו אך לבדיקת מסמכים הנוגעים למיתקן הגז הטבעי, משקף, כאמור, תפיסת פיקוח המותאמת

²⁶ ס”ח התשמ”ט, עמ’ 108; התשס”ח, עמ’ 128.

(1) בסעיף 2 –

(א) לפני ההגדרה "אחסון" יבוא:

"האזור הכלכלי הבלעדי של מדינת ישראל" – רצועת הים התיכון שמעבר למימי החופין עד למרחק של 200 מיילים ימיים מנקודת שפל המים שבחוף, או עד למרחק קטן יותר שנקבע בהתאם לכללי המשפט הבין-לאומי או לפי הסכם עם מדינה אחרת, לרבות קרקע הים באותה רצועה";

(ב) אחרי ההגדרה "צו בטיחות" יבוא:

"צינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה" – צינור ומיתקני הגז הקשורים אליו, שמתקיימים בהם כל אלה:

(1) הקמתם והפעלתם נעשות בידי מי שאינו בעל חזקה לפי חוק הנפט;

(2) הם משמשים להולכה למטרות ייצוא;

(3) הם עוברים באזור הכלכלי הבלעדי של מדינת ישראל;

(4) הם אינם עוברים כלל במימי החופין של מדינת ישראל";

(ג) אחרי ההגדרה "רישיון הולכה" יבוא:

"רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה" – רישיון להקמה ולהפעלה של צינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה";

(ד) בהגדרה "רישיון", אחרי "רישיון אחסון" יבוא "רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה";

ד ב ר י ה ס ב ר

כל אלה: מוסדרת בו התקשרות ארוכת טווח לרכישת גז טבעי בהיקף משמעותי למטרות ייצוא; הגז הטבעי הנרכש מופק מחזקה שאל מיתקניה יחבר צינור הייצוא שלגביו ניתן הרישיון; השר אישר מראש את ההתקשרות שפרטיה מוסדרים בהסכם.

(2) מבקש הרישיון, בעל שליטה במבקש הרישיון ותאגיד אחר שבשליטת התאגיד השולט, שהתקשר בהסכם כאמור, התאגדו כדין בישראל או במדינה שאינה מדינת אויב, בהתאם לדין באותה מדינה, ואם בעל השליטה אינו תאגיד – הוא אינו אזרח מדינת אויב;

(3) בעל החזקה שאל מיתקניה מחובר הצינור, מחזיק באישורים הדרושים לפי דין לצורך ייצוא גז טבעי מאת הממונה על ענייני נפט לפי חוק הנפט;

(4) מתן הרישיון תואם את מדיניות הממשלה או השר בעניין פיתוח משק הגז הטבעי.

מוצע כי על רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה, יחולו הוראות סעיפים 10(ב) ו-10(ג) לחוק משק הגז הטבעי, בשינויים המחוייבים. בהתאם לסעיף 10(ב) האמור, השר התשתיות רשאי לקבוע תנאים להבטחת מטרותיו של

סעיף 18 לפסקאות (1) עד (3)

מוצע לתקן את חוק משק הגז הטבעי ולקבוע בו הוראות שלפיהן הקמת צינור למטרות ייצוא גז טבעי, על ידי מי שאינו בעל חזקה כהגדרתה בחוק הנפט, התשי"ב-1952 (בפרק זה – חוק הנפט), תהיה מחוייבת בקבלת רישיון מידי שר התשתיות לפי חוק משק הגז הטבעי. מוצע להגדיר "צינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה" כצינור ומיתקני גז הקשורים אליו, שמתקיימים בהם כל אלה: הקמתם והפעלתם נעשות בידי מי שאינו בעל חזקה לפי חוק הנפט; הם משמשים להולכה למטרות ייצוא; הם עוברים באזור הכלכלי הבלעדי של מדינת ישראל; הם אינם עוברים כלל במימי החופין של מדינת ישראל.

עוד מוצע לקבוע כי השר יהיה רשאי, בהתייעצות עם המועצה לענייני משק הגז הטבעי, לתת בלא מכרז, רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה, לתאגיד, לתקופה שיקבע בהתקיים התנאים המוצעים שעיקרם:

(1) התאגיד שהגיש את הבקשה לקבלת הרישיון, תאגיד ששולט בו או תאגיד אחר שבשליטת התאגיד השולט, התקשר בהסכם לרכישת גז טבעי שמתקיימים בו

²⁷ ס"ח התשס"ב, עמ' 55; התשע"ה, עמ' 40.

(2) בסעיף 3(א), אחרי פסקת משנה (4) יבוא:

"(5) הקמה והפעלה של צינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה";

(3) אחרי סעיף 10 יבוא:

"רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה
10א. (א) השר, בהתייעצות עם המועצה, רשאי לתת לתאגיד, בלא מכרו, רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה, לתקופה שיקבע, בהתקיים כל אלה:

(1) התאגיד שהגיש את הבקשה (בסעיף זה – מבקש הרישיון), תאגיד ששולט בו (בסעיף זה – התאגיד השולט) או תאגיד אחר שבשליטת התאגיד השולט, התקשר בהסכם לרכישת גז טבעי שמתקיימים בו כל אלה (בסעיף זה – ההסכם):

(א) מוסדרת בו התקשרות ארוכת טווח לרכישת גז טבעי בהיקף משמעותי למטרת ייצוא;

(ב) הגז הטבעי הנרכש במסגרתו יופק משטח החזקה לפי חוק הנפט שאל המיתקנים המשמשים אותה יחובר הצינור שלגביו ניתן הרישיון לפי סעיף זה;

(ג) השר אישר מראש את ההתקשרות שפרטיה מוסדרים בהסכם;

(2) כל אלה התאגדו כדין בישראל או במדינה שאינה מדינת אויב, בהתאם לדין החל באותה מדינה:

(א) מבקש הרישיון;

(ב) בעל שליטה במבקש הרישיון – אם הוא תאגיד;

(ג) תאגיד אחר שבשליטת התאגיד השולט, שהתקשר בהסכם כאמור בפסקה (1), ככל שהתקשר;

(3) אם בעל שליטה במבקש הרישיון אינו תאגיד – הוא אינו אזרח מדינת אויב;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 22(א) לחוק משק הגז הטבעי קובע כי רישיון או כל חלק ממנו אינם ניתנים להעברה, לשעבוד או לעיקול בכל דרך שהיא. מוצע לקבוע כי על אף האמור בסעיף 22(א) האמור, רישיון לצינור ייצוא כאמור או כל חלק ממנו, אינם ניתנים להעברה, לשעבוד או לעיקול בכל דרך שהיא, אלא אם כן התקיימו כל אלה: תנאים שקבע השר לעניין זה ברישיון (ורשאי הוא לקבוע תנאים לעניין הקשר בין רוכש הגז למטרת ייצוא לבין מי שהרישיון הועבר אליו במסגרת הליכי מימוש שיעבוד); ככל שלא נקבעו תנאים ברישיון כאמור – ניתן לכך מראש אישור של השר והתקיימו התנאים שקבע באישור; ניתן לכך מראש אישור בכתב של המנהל והתקיימו התנאים שקבע באישור. כך מוצע כי לצד שמירת האיסור הכללי, תינתן אפשרות

חוק משק הגז הטבעי ולקיום הוראות לפיו. בהתאם לסעיף 10(ג) האמור, בעל רישיון חייב לאפשר לספק גז טבעי אחר להתחבר לקווי הצינורות והמיתקנים שהקים ולהעביר בהם גז טבעי בהתאם לתנאי רישיונו.

עוד מוצע כי על רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה לא יחולו הוראות סעיפים 8(א) ו-15 לחוק משק הגז הטבעי. בהתאם להוראות סעיף 8(א) האמור, רישיון יינתן רק לחברה שהתאגדה בישראל לפי חוק החברות, בעוד שלפי המוצע קיימת אפשרות להתאגדות במדינה שאינה מדינת אויב, כמפורט לעיל. סעיף 15 האמור קובע הוראות לעניין תקופת תוקפו של רישיון לפי חוק משק הגז הטבעי, בעוד שבהסדר המוצע השר יקבע את תוקף הרישיון במסגרת תנאי הרישיון לפי נסיבות העניין.

(4) בעל החזקה שאל המיתקנים המשמשים אותה יחובר הצינור, מחזיק באישורים הנדרשים מאת הממונה לצורך ייצוא גז טבעי באמצעות הצינור;

(5) מתן הרישיון תואם את מדיניות הממשלה או את מדיניות השר בעניין פיתוח משק הגז הטבעי.

(ב) על רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה יחולו הוראות סעיף 10(ב) ו-15(ג), בשינויים המחויבים, ולא יחולו הוראות סעיפים 8(א) ו-15.

(ג) על אף האמור בסעיף 22(א), רישיון לצינור ייצוא של מי שאינו בעל חזקה או כל חלק ממנו אינו ניתן להעברה, לשעבוד או לעיקול, בכל דרך שהיא, אלא אם כן –

(1) התקיימו התנאים שקבע השר לעניין זה ברישיון, ורשאי השר לקבוע ברישיון תנאים לעניין הקשר בין רוכש הגז למטרת ייצוא לבין מי שהרישיון הועבר אליו במסגרת הליכי מימוש שיעבוד, ככל שהוא אינו עומד בתנאי סעיף קטן 1(א);

(2) ככל שלא נקבעו תנאים ברישיון כאמור בפסקה (1) – ניתן לכך מראש אישור בכתב של השר והתקיימו התנאים שקבע באישור;

(3) ניתן לכך מראש אישור בכתב של המנהל והתקיימו התנאים שקבע באישור.

(ד) בסעיף זה, "בעל חזקה", "הממונה" – כמשמעותם בחוק הנפט;

(4) בסעיף 24, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(1ג) לעניין מפרט שהוגש בנוגע להקמה או לשינוי של רשת חלוקה, יודיעו המנהל והממונה על החלטתם לפי סעיף קטן (ג) בתוך 30 ימים ממועד הגשת המפרט, ובלבד שהמפרט עמד בדרישות שקבע השר לפי סעיף קטן (ב); הוגש מפרט העונה לדרישות כאמור ונדרש המגיש לבצע השלמות במפרט, יודיעו המנהל והממונה על החלטתם כאמור בתוך 7 ימים מההגשה החוזרת של המפרט";

ד ב ר י ה ס ב ר

הטבעי, בהתאם לחוק האמור ולחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965 (בפרק זה – חוק התכנון והבנייה). העדר לוחות הזמנים לאישור מפרטי תכניות העבודה לקווי חלוקה, מהווה גורם מעכב בהקמת רשת החלוקה. לפיכך מוצע לתקן את חוק משק הגז הטבעי כך שיוגדרו בו לוחות זמנים סדורים לאישור מפרטים כאמור.

חריגה, המוגבלת בדרישה למתן אישורים וקביעת תנאים, להעברה, לשיעבוד או לעיקול של הרישיון.

לפסקה (4)

כיום, חוק משק הגז הטבעי אינו כולל לוחות זמנים למתן מענה של המנהל והממונה למפרט של קו לחלוקת גז טבעי שהוגש לאישורם. אישור המפרט, לפי סעיף 24 לחוק משק הגז הטבעי, הוא תנאי לאישור רשות הרישוי, המאשרת את התכניות הסטטוטוריות של קווי חלוקת הגז

25. (א) בחוק זה, "תכנית עבודה" – תשריט הכולל סימון מיקומו של מיתקן גז שהוא חלק מרשת חלוקה ואינו תחנת גז, וכן הוראות בכתב; לעניין זה, "תחנת גז" – תחנת גז כהגדרתה בסעיף 42, למעט מיתקן עילי נלווה או חלק ממנו, הנדרש במישרין להפעלת רשת חלוקה, בעל מאפיינים שקבע שר האוצר בהתאם לסעיף 261(ד) לחוק התכנון והבנייה.
- (ב) תכנית עבודה תאושר על ידי רשות הרישוי למיתקני גז טבעי כמשמעותה בסעיף 119 ו110 לחוק התכנון והבנייה (להלן – רשות הרישוי).
- (ג) הוגשה תכנית עבודה לאישור רשות הרישוי בהתאם לתקנות שקבע השר לפי סעיף קטן (יב), תחליט רשות הרישוי בתוך 30 ימים מיום הגשתה אם לפרסמה להשגות הציבור, להתנות תנאים לפרסומה כאמור או לדחותה.
- (ד) לא תתנה רשות הרישוי את פרסומה של תכנית עבודה להשגות בתנאים, אלא אם כן סברה שניתן לקיים את התנאים או שהם צפויים להתקיים בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה על החלטתה למגיש תכנית העבודה.
- (ה) רשות הרישוי תודיע למגיש תכנית העבודה על החלטתה לפי סעיף קטן (ג), בתוך שלושה ימים ממועד ההחלטה.
- (ו) החליטה רשות רישוי לפרסם תכנית עבודה להשגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ג), תפרסם בתוך שבעה ימים מיום קבלת ההחלטה או מיום שהתקיימו התנאים לפרסום, ככל שנקבעו, לפי המאוחר –
- (1) את תכנית העבודה באתר האינטרנט של מינהל התכנון ותעמיד אותה לעיון הציבור במשרדי הוועדה המחוזית;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (5)

לחוק התכנון והבנייה (בפרק זה – רשות הרישוי), בלוחות הזמנים לאישור תכנית העבודה, אין בידי מגיש התכנית, את האפשרות להעביר את הדיון לוועדה אחרת למטרת הכרעה בתכנית.

כדי להקל על ההליכים הנדרשים לשם הקמת קו חלוקת גז טבעי, תוך שמירה על האיזונים התכנוניים הנדרשים, מוצע לבצע כמה שינויים בהליכי התכנון והבנייה של רשת החלוקה ורשת ההולכה, כהגדרתן בחוק משק הגז הטבעי. הצעת החוק מסדירה מתן פטור מהיתר לתשתיות גז טבעי בלחץ הנמוך מ-80 בר (bar) וכן מתן זכות להעביר את התכנית לדיון בפני מוסד ייעודי אשר יהיה ועדת משנה של המועצה הארצית לתכנון ולבנייה.

מוצע לתקן את סעיף 25 לחוק משק הגז הטבעי כך שיוסדר בו הליך הדיון והאישור של תכנית עבודה לרשת

כיום, לשם הקמת קו חלוקת גז טבעי יש צורך בתכנית עבודה מאושרת לפי חוק משק הגז הטבעי ובהיתר בנייה לפי חוק התכנון והבנייה. זאת, בניגוד לקווי תשתיות תת-קרקעיים אחרים, אשר במסגרת תיקון לחוק התכנון והבנייה, הוחל עליהם פטור מהצורך בקבלת היתר בנייה. בפועל קיימת כפילות מסוימת בין המסמכים הנדרשים לאישורה של תכנית העבודה ושל המסמכים הנדרשים לאישורו של היתר הבנייה. לפיכך, בהשוואה לתשתיות תת-קרקעיות אחרות, דווקא במקום שבו קיימת דרישה רבה מצד גורמים המבקשים להתחבר לרשת חלוקת הגז הטבעי, מכביד החוק בשני הליכים דומים.

בנוסף, כיום, במקרה של אי-עמידה של רשות הרישוי למיתקני גז טבעי, שהרכבה נקבע בסעיף 119(ו)

(2) הודעה על פרסום תכנית העבודה להשגות –

(א) בעיתון כאמור בסעיף 1א לחוק התכנון והבנייה;

(ב) במשרדי הרשויות המקומיות שתחום שיפוטן או חלק ממנו כלול בתחום תכנית העבודה;

(ג) במשרדי הוועדה המחוזית שמרחב התכנון שלה או חלק ממנו כלול בתחום תכנית העבודה.

(ז) מי שרואה את עצמו נפגע מתכנית עבודה, רשאי להגיש השגה לגבי התכנית בתוך 30 ימים מיום הפרסום לפי סעיף קטן (ו)(2)(א); ההשגה תוגש לרשות הרישוי והעתק ממנה יישלח לוועדה המקומית שמרחב התכנון שלה או חלק ממנו, כלול בתחום תכנית העבודה.

(ח) בתוך 30 ימים מתום המועד להעברת השגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ז), תדון רשות הרישוי בהשגות ותחליט לאשר או לדחות את תכנית העבודה; אישור כאמור יכול שיהיה מותנה בשינוי התכנית או בתנאים כפי שתקבע רשות הרישוי.

(ט) לא תתנה רשות הרישוי את אישורה של תכנית עבודה בתנאים, אלא אם כן סברה שניתן לקיים את התנאים או שהם צפויים להתקיים בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה על החלטתה למגיש תכנית העבודה.

(י) פורסמה תכנית עבודה להשגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ו), ולא הוגשו לה השגות בתוך התקופה שנקבעה לכך, יראו בתכנית כמאושרת, זולת אם החליטה רשות הרישוי אחרת בתוך עשרה ימים מתום המועד להעברת השגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ז).

(יא) הוראות סעיפים 103א, 104, 106(ב) עד (ד), 107 ו-108(ב) לחוק התכנון והבנייה, יחולו לעניין סעיף זה, בשינויים המחויבים.

ד ב ר י ה ס ב ר

זמן של 30 ימים. בנוסף, מוצע לקבוע כי אם לא הוגשו השגות לתכנית, יראו בתכנית כמאושרת אלא אם כן החליטה רשות הרישוי אחרת בתוך עשרה ימים מתום המועד להעברת השגות הציבור.

כדי למנוע מצבים שבהם אין הכרעה בתכנית ולהבטיח את סופיות הדיון, מוצע כי במקרה שבו רשות הרישוי לא קיבלה את החלטתה בתוך פרק הזמן המוצע בחוק, יהיה רשאי מגיש התכנית להעביר את הדיון בתכנית לוועדת משנה של המועצה הארצית שהרכבה ייקבע בתיקון המוצע לחוק התכנון והבנייה, בסעיף 19 להצעת החוק, אשר תהיה מוסמכת לדון ולהחליט בתכניות עבודה שהועברו אליה. לוועדה האמורה יועברו כל הסמכויות

החלוקה כמפורט להלן. רשות הרישוי תפרסם תכנית עבודה להשגות הציבור, וזאת בתוך 30 ימים מהמועד שבו הוגשה לה התכנית. מי שרואה את עצמו נפגע מהתכנית יהיה רשאי להעביר את השגותיו אל רשות הרישוי בתוך 30 ימים מיום פרסומה להשגות. לרשות הרישוי יהיו בתום המועד האמור 30 ימים נוספים כדי לקבל את החלטתה לעניין התכנית – לאשרה, לאשרה בתנאים או לדחותה. על סדרי הדיון והפרסום יחולו ההוראות הרלוונטיות מתוך חוק התכנון והבנייה.

במטרה להבטיח את קידומה המהיר של התכנית, מוצע לקבוע כי רשות הרישוי לא תוכל להתנות את פרסום התכנית או את אישורה בתנאים שלא ניתן לקיימם בפרק

(יב) שר האוצר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יתקין תקנות לעניין אופן הגשת תכנית עבודה לרשות הרישוי ולעניין הפרטים שיש לכלול בה.

(א) לא קיבלה רשות הרישוי החלטה לפי סעיף 25(ג) או (ח), במועדים הקבועים באותו סעיף, רשאי מגיש תכנית העבודה להעביר את תכנית העבודה לאישור ועדת המשנה לתכניות עבודה כמשמעותה בסעיף 119 ו לחוק התכנון והבנייה (בסעיף זה – הוועדה), בתוך 30 ימים מתום המועד לקבלת ההחלטות האמורות.

(ב) הועברה תכנית עבודה לוועדה כאמור בסעיף קטן (א) –

(1) יעברו סמכויותיה של רשות הרישוי לגבי אותה תכנית לוועדה;

(2) יחולו על ההליך בוועדה ההוראות החלות על ההליך ברשות הרישוי לפי סעיף 25, בשינויים המחויבים;

(3) בשל אי-קבלת החלטה של רשות הרישוי במועד הקבוע בסעיף 25(ג) – יראו את מועד העברת תכנית העבודה לוועדה כמועד הגשת תכנית העבודה;

(4) בשל אי-קבלת החלטה של רשות הרישוי במועד הקבוע בסעיף 25(ח) – יראו את מועד העברת תכנית העבודה לוועדה כאילו תם בו המועד להעברת השגות הציבור על תכנית העבודה כאמור בסעיף 25(ז).

תיקון חוק התכנון והבנייה

19. בחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965²⁸ (בפרק זה – חוק התכנון והבנייה) –

(1) בסעיף 119(א), אחרי "מיושב ראש הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה" יבוא "או מי שהוא הסמיכו", אחרי "מתכנן המחוז" יבוא "או מי שהוא הסמיכו", ואחרי "נמצא מיתקן הגז" יבוא "או מי שהוא הסמיכו, ואולם לא יוסמך לפי סעיף קטן זה מי שלא מתקיימים בו תנאי הכשירות הנדרשים מחבר רשות הרישוי המסמיך";

(2) אחרי סעיף 119 יבוא:

"ועדת המשנה לתכניות עבודה 119. (א) תקום ועדת משנה של המועצה הארצית לתכנון ולבנייה לתכניות עבודה, שתדון בתכניות עבודה בהתאם להוראות סעיף 25 לחוק משק הגז הטבעי (בסעיף זה – הוועדה).

דברי הסבר

המקומית תיעשה לפי ההליך המוסדר בחוק הרשויות המקומיות (מהנדס רשות מקומית), התשנ"ב-1991.

לפסקה (2)

מוצע להקים את ועדת המשנה לתכניות עבודה (בפרק זה – הוועדה), אשר אליה יוכל לפנות מגיש תכנית עבודה לפי סעיפים 25 ו-25א לחוק משק הגז הטבעי. מוצע כי שר האוצר ימנה לוועדה מזכיר וכי חברי הוועדה יהיו החברים האלה מבין חברי המועצה הארצית לתכנון

של רשות הרישוי ויחולו עליה ההסדרים ולוחות הזמנים המפורטים בהצעת החוק.

סעיף 19 לפסקה (1)

מוצע לתקן את חוק התכנון והבנייה ולקבוע בו כי כל חבר של רשות הרישוי יוכל להסמיך אדם אחר להיות חבר רשות הרישוי במקומו. מי שהוסמכו כאמור יצטרכו לעמוד בתנאי הכשירות הנדרשים מחבר רשות הרישוי המסמיך. יובהר כי הסמכת נציגו של מהנדס הרשות

²⁸ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשע"ד, עמ' 667.

(ב) בוועדה יכהנו החברים הבאים מבין חברי המועצה הארצית לתכנון ולבנייה:

(1) מנהל מינהל התכנון או נציגו, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) שר התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים או נציגו;

(3) ראש רשות מקומית שתמנה המועצה הארצית מבין חבריה המנויים בסעיף 2(ב) ו-7.

(ג) שר האוצר ימנה מזכיר לוועדה, ויכול שימנה אותה מקרב עובדי המדינה או שלא מקרב עובדי המדינה.

(ד) הוראות סעיף 6(ב) לא יחולו על הוועדה.;

(3) בסעיף 261(ד) –

(א) ברישה, במקום "למעט קווי גז טבעי ומיתקני גז טבעי לפי סימן ו' 2 בפרק ג" יבוא "למעט מערכת הולכה כהגדרתה בחוק משק הגז הטבעי הפועלת בלחץ שמעל 80 בר (bar)";

(ב) בפסקה (1), אחרי פסקת משנה (ז) יבוא:

"(ח) לעניין הקמת רשת חלוקה – מי שהוא בעל רישיון חלוקה; לעניין זה, "רישיון חלוקה", "רשת חלוקה" – כהגדרתם בחוק משק הגז הטבעי";

(ג) בפסקה (2), במקום "מאושרת או בהתאם" יבוא "מאושרת, בהתאם", ואחרי "הוראות של תכנית מפורטת" יבוא "או בהתאם לתכנית עבודה כהגדרתה בסעיף 25(א) לחוק משק הגז הטבעי".

20. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000²⁹, בתוספת הראשונה, בסופה יבוא: "51. החלטת גוף בודק לפי פרק ב' 1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989".

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים

דברי הסבר

הולכת גז, וגם על קווי חלוקה שיאושרו במסגרת תכניות מפורטות אחרות שאינן תכנית עבודה לרשת חלוקה, כמשמעותן בחוק משק הגז הטבעי.

סעיף 20 מוצע לתקן את חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, כך שהחלטת גוף בודק לפי פרק ב' 1 המוצע לחוק הגז (בטיחות ורישוי), תהיה מנויה על ההחלטות שניתן להגיש כנגדן עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים. יצוין כי ביום י"ד באב התשע"ה (30 ביולי 2015) הופץ תזכיר חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות (תיקון), התשע"ה-2015, שמטרתו לתקן את חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות ולהרחיב את סמכויותיה של הרשות ואת השימוש בגופים בודקים. במסגרת הכנת הצעת חוק על פי התזכיר האמור יבחן מחדש היבט הביקורת השיפוטית, והבחירה בעתירה מינהלית כמוצע כאן לא בהכרח תיושם בהסדר הכולל המוצע שם.

ולבנייה: מנהל מינהל התכנון או נציגו, והוא יהיה יושב ראש הוועדה, נציג שר התשתיות וראש רשות מקומית. עוד מוצע כי לא ניתן יהיה לערור על החלטותיה של הוועדה למליאת המועצה הארצית לתכנון ולבנייה.

לפסקה (3)

מוצע כי הפטור מהיתר בנייה החל על תשתיות תת-קרקעיות בהתאם לסעיף 261(ד) לחוק התכנון והבנייה, יחול גם על תשתיות גז טבעי בלחץ הנמוך מ-80 בר (bar) שיעמדו בתנאי הסעיף האמור. הרחבת הפטור כאמור תחול לגבי קווי הולכה וחלוקה של גז טבעי ותסייע בהאצת פריסתה של רשת חלוקת הגז הטבעי לצורך חיבור צרכני הגז. הפטור כאמור יחול גם על מיתקנים נלווים המשמשים במישרין להפעלת המערכת והממלאים אחר מאפיינים שיגדיר שר האוצר בתקנות. יצוין כי הפטור יחול גם על קווי

²⁹ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ה, עמ' 16.

21. (א) תחילתו של סעיף 8 לחוק הגז (בטיחות ורישוי) כנוסחו בסעיף 15(3) לחוק זה, פרק ה' – תחילה בתום שישה חודשים מהמועד המוקדם מבין אלה:

(1) יום תחילתו של חוק זה (בפרק זה – יום התחילה);

(2) מועד הקביעה לראשונה של התקן בתוספת הראשונה א' לחוק הגז (בטיחות ורישוי), בהתאם לסעיף 8יב לחוק האמור כנוסחו בסעיף 15(3) לחוק זה.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי לדחות, בצו, את המועד האמור בסעיף קטן (א), לתקופות שלא יעלו על שישה חודשים כל אחת.

22. הוראות סעיפים 24, 25 ו-25א לחוק משק הגז הטבעי כנוסחם בסעיף 18(4) ו-18(5) לחוק פרק ה' – תחילה זה והוראות סעיפים 119, 119 ו-261(ד) לחוק התכנון והבנייה כנוסחם בסעיף 19 לחוק זה, יחולו על תכנית עבודה שהוגשה לרשות הרישוי ביום התחילה או לאחריו; לענין זה, "רשות הרישוי", "תכנית עבודה" – כמשמעותם בסעיף 25 לחוק משק הגז הטבעי כנוסחו בסעיף 18(5) לחוק זה.

פרק ו' : ייעוץ פנסיוני ושיווק פנסיוני

23. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים), התשס"ה-2005³⁰ –

תיקון חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים)

(1) בסעיף 1, בהגדרה "זיקה", בפסקה (3)ב, במקום "9(א)2" יבוא "19(א)2";

דברי הסבר

ההפקדה (בפרק זה – שירותי תפעול), כרוכים בעלות כספית.

לנוכח האמור, נוהגים מעסיקים רבים להתקשר עם סוכנויות ביטוח לשם הענקת שירותי שיווק פנסיוני לעובדיהם וביצוע פעולות באותם מוצרים. אגב מתן שירות השיווק הפנסיוני, מספקות סוכנויות הביטוח למעסיקים שירותי תפעול, לעיתים קרובות בלא כל תמורה. התקשרות זו מתאפשרת מאחר שהתשלומים שמשלמים הגופים המוסדיים לסוכנות הביטוח, מתוך דמי הניהול שנגבים מהלקוח, מממנים למעשה את עלויות התפעול האמורות.

כפל תפקידים זה מעורר קשיים רבים. כך, סוכן ביטוח שמחויב להציע לעובד את החיסכון הפנסיוני המתאים לו ביותר ולדאוג לענייניו בכל תקופת הביטוח, מחלק את זמנו בין שירותי השיווק שהוא נותן לעובד ובין שירותי תפעול שהוא מספק למעסיק של אותו עובד. כמו כן, התוצאה היא שהעובד מממן, באמצעות תשלום דמי הניהול, את הוצאות התפעול של מעסיקו.

מוצע לקבוע שבעל רישיון סוכן ביטוח בענף ביטוח פנסיוני או גוף קשור לבעל רישיון כאמור לא יהיו רשאים לספק שירותי תפעול למעסיק שאותו בעל רישיון מקבל מגוף מוסדי עמלה בעד אחד מעובדיו. ביצוע הפרדה בין שירותי תפעול, הניתנים למעסיק, לבין שירותי שיווק פנסיוני הניתנים לעובדים, תאפשר לעובד לבחור באופן חופשי בבעל רישיון, תצמצם ניגוד עניינים של בעל הרישיון ושל המעסיק, תעודד תחרות בתחום הייעוץ והשיווק הפנסיוני ותזויל עלויות דמי ניהול לעובד.

סעיף 21 מוצע כי תחילתו של סעיף 8 המוצע, שעניינו הסמכת גופים בודקים, תהיה בתום שישה חודשים מהמועד המוקדם מבין אלה: יום התחילה או מועד קביעתו לראשונה של ה"תקן" כהגדרתו בפרק ב'1 המוצע לחוק הגז (בטיחות ורישוי), בתוספת הראשונה א', שר התשתיות, בהסכמת שר האוצר, יהיה רשאי לדחות, בצו, את מועד התחילה האמור לתקופות שלא יעלו על שישה חודשים כל אחת.

סעיף 22 מוצע לקבוע כי הוראות סעיפים 24, 25 ו-25א לחוק משק הגז הטבעי והוראות סעיפים 119, 119 ו-261(ד) לחוק התכנון והבנייה, כנוסחם בתיקון המוצע, יחולו על תכנית עבודה שהוגשה לרשות הרישוי ביום התחילה או לאחריו.

פרק ו' – כללי

חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ייעוץ, שיווק ומערכת סליקה פנסיוניים), התשס"ה-2005 (בפרק זה – חוק הייעוץ והשיווק הפנסיוני), מסדיר את העיסוק בייעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני. בין השאר, קובע החוק חובת רישוי לעוסקים בתחומים האמורים, מטיל חובות על פעולת בעל הרישיון, וכן מסדיר את האופן שבו יינתן שיווק פנסיוני או ייעוץ פנסיוני ללקוח.

בהתאם לצו הרחבה לביטוח פנסיוני מקיף במשק מיום כ"ב בשבט התשס"ח (29 ינואר 2008), (פורסם ב"פ התשס"ח, עמ' 1736), חלה על כל מעסיק חובה להפריש בעד עובדיו כספים בעבור החיסכון הפנסיוני.

חישוב הזכויות המגיעות לכל עובד, הפקדת הכספים בגופים המוסדיים השונים וביצוע בקרה על נכונות

³⁰ ס"ח התשס"ה, עמ' 918; התשע"א, עמ' 1139.